

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

IX. évfolyam 5. szám

2009. május

A KÖZTÜNK MARADT KRISZTUS ÖRÖME

Az evangéliumi beszámoló elmondja, hogy Urunk mennybemenetele után a tanítványok nagy örömmel mentek haza. Furcsa ez az öröm! A lélektan törvényei szerint a szomorúság érzelmét vártuk volna el tőlük, hiszen itt egy szeretett személytől való végleges búcsúról van szó. Az embernek valaha is megadatott legnagyobb kitüntetés utolsó pillanatai ezek: a tanítványok mindeddig szemtől szembe látták Jézust, az Isten Fiát. Elvártuk volna, hogy szívük fájdalma kifejezésre jusson viselkedésükben is. Ehelyett azt olvassuk, hogy nagy öröm töltötte el őket. Mi lehetett örömük titka?

A tanítványokban nagy változásnak kellett végbemennie, éspedig rövid idő leforgása alatt: Emmausz és a Mennybemenetel között. A két emmauszi tanítvány még szomorúan bandukolt az úton a nagy veszteség miatt: Jézus nem volt többé velük. Most azonban nagyon örülnek. Mi történt időközben? Az történt hogy a tanítványok megértették, hogy az igazi boldogság nem a látható dolgokban van, hanem a láthatatlanokban. Ez pedig azt jelenti, hogy Jézust ezután mindig és mindenütt láthatják és megtalálhatják. Krisztus mennybemenetele óta az embernek nem kell az eget kémlelnie, hogy megtalálja örömének forrását, hanem elég, ha nyitott szemmel megy tovább az élet ösvényén, ahol minden emberben, minden helyzetben és minden eseményben Jézus közeledik feléje.

Valami hasonló történik, amikor megérint bennünket a barátság, a szerelem vagy a szeretet ereje, akkor szinte megnyílik a szemünk, és olyan dolgokat látunk, amelyek azelőtt rejtve voltak szemünk előtt: mennyire szép, jó, kedves, fontos az a másik személy, akit szeretünk. Ezt értették meg a tanítványok is, vagyis, hogy a mennybemenetel után Krisztus jelenléte egyetemessé lett. Velünk és köztünk van, csak a szívünket kell megnyitnunk, hogy meglássuk Őt. Megértették azt, hogy Krisztusnak el kellett mennie ahhoz, hogy örömük teljes legyen, de nemcsak a történelmi tanítványok öröme, hanem minden tanítványé, így a mi örömünk is teljes legyen.

Az eddig elmondottak még egy fontos üzenetet tartalmaznak: ahhoz,

hogy a tanítványok megtalálják az igazi örömet, el kellett hagyniuk a mennybemenetel helyét és el kellett menniük az emberek közé, hogy hirdessék az örömhírt: „Menjetek az egész világra és hirdessétek az evangéliumot...” Nekünk is ki kell lépnünk önző kis világunkból, ha meg akarjuk találni az igazi örömet. Csak a másokhoz való odafordulás a szeretetben képes eltölteni bennünket igazi örömmel. Az öröm útja az önzetlenségen keresztül vezet: a másoknak tett szolgálat az öröm forrása.

Hasznos felfigyelni még egy harmadik körülményre Jézus mennybemenetele kapcsán. Határtalanul szép és vigasztaló Jézus földi életének utolsó jelenete, az utolsó kép, amely kitörölhetetlenül megmaradt az első tanítványok szemében: Jézus felemelte kezét és megáldotta őket és a világot. Óriási horderejű igazság ez: rajtunk, ezen a földön, minden emberen Jézus áldása nyugszik. Jézus mennybemenetele óta ez a föld nem megátkozott siralomvölgy, hanem áldott otthon, azóta embernek lenni nem átok sújtotta sors, hanem Isten áldotta valóság. A megbérmált, azaz a Szentlélekkel áthatott keresztény feladata és küldetése tehát az, hogy erről az igazságról tegyen tanúságot a világnak.

De ennél még tovább kell mennünk: nekünk magunknak kell áldássá válnunk mások számára. Hogy mit jelent valaki számára áldássá lenni, azt biztosan tudjuk saját tapasztalatunkból: amikor nagy bajban voltunk, amikor szenvedtünk, és valaki mellénk állt, vagy egy jó szót mondott, akkor úgy éreztük, hogy ez az ember pusztán jelenlétével áldás volt számunkra. Ilyen áldássá kell válnunk nekünk is mások számára. Este, mielőtt lepihennénk, lelkiismeretvizsgálatunkba szőjük bele ezt a kérdést is: vajon azok, akik ma az utamba sodródtak, akikkel találkoztam, akikkel együtt dolgoztam, áldásnak tartották-e jelenléteimet, vagy inkább bosszúság, megaláztatás forrásának? Urunk mennybemenetele töltsön el bennünket új örömmel, amelyet mások felé is képesek leszünk kisugározni.

Szentmártoni Mihály S.J.

Szentlélek várás

Ókeresztény szokás szerint Pünkösd a Húsvét és a húsvéti idő megkoronázása, amelyet keleten és nyugaton egyaránt ünnepeltek. Mózes korától kezdve a Húsvét után hét héttel tartották a „hetek ünnepét”, amelyet hellenista hatásra pentekoszté-nak neveztek. Az ötvenedik nap eredetileg aratási, hálaadási nap volt. Nyelvünk ebből származtatja az ünnep ma használatos nevét.

A keresztények kezdettől fogva a Húsvéhoz kötötten tartották meg az ötvenedik napot. Ezen a napon három fontos esemény történt: a Szentlélek eljövetele mint Krisztus megváltó tettének gyümölcse és beteljesítője; az Egyház alapítása, és az egész világra kiterjedő missziós munka kezdete. Ezek az események Urunk, Jézus Krisztus ígérete alapján történtek.

A pünkösti evangéliumi szakasz a Lélek közösségteremtő működésének újabb fontos vonását Krisztus, miután békét közvetlenül adja át a nem pusztán köszöntési hanem Krisztus üdvözítő amelynek folytonosságát biztosítja. A tanítványok belsőleg tapasztalhatják sőt, az Atya és a Fiú részesei lehetnek. A személyesebb gyermekeinek hívnak vagyunk" (1Jn 3,1).

tárja fel. Itt a feltámadt kívánt tanítványainak, Szentlelket. A "béke" formulaként szerepel, adományát jelenti, éppen a Szentlélek a Szentlélek által meg Isten szeretetét, életközösségének Lélek által válik egyre meggyőződéssé: "Isten minket, és azok is

Jézusnak Szentlelket átadó lehelését megbízatás követi, és pedig a bűnök megbocsátására vonatkozó megbízatás. A kiengesztelődés teljhatalmú munkálása a bűnbocsánat szentsége által az apostolok és utódaik kiváltsága. Ám ez nem annyit jelent, hogy a kiengesztelődés művében a többi kereszténynek ne lenne szerepe. Az Isten szeretetét szívünkbe oltó Szentlélek mindannyiunkat arra ösztönöz, hogy az isteni irgalom tanúiként egész életünkkel hirdessük: a sokak által hűn óhajtott béke - mind személyes, mind közösségi vonatkozásban - csakis Istennel egységben, Isten megbocsátó és újjáteremtő erejének megtapasztalásával lehetséges.

Verbényi István és Kocsis Imre írásai alapján

Élményeink a Via Lucis-ról

Május 15-én, pénteken este a templomkertben elimádkoztuk a Via Lucis-t, azaz a Fény útját. Barsi Balázs atya elmélkedései a Feltámadt Krisztus tetteiről, illetve az állomások közti vonulás énekei váltogatták egymást. Az alábbiakban 3 fiatalunk személyes beszámolóját olvashatjuk erről a közös imádságról.

Balázs atya

A stációkat Balázs atya vezetésével Ifjúsági Közösségünk tagjai olvasták fel. Utunk a templomból indult egy bevezető énekkel, az Oltáriszentség előtt térdepelve; majd kivezetett minket a templomkertbe. A Via Lucis, a Fény Útja, azzal kezdődik, hogy Jézus feltámad a halottak közül. Ezt követi 13 stáció, mely a feltámadás utáni eseményekről szól, míg a Feltámadt Krisztus elküldi a Szentlelket. Összesen 14 stáció volt, és mindegyik stációhoz tartozott egy földbeszúrt, utat jelölő fáklya. A stáció elmondása után, a felolvasó felvette a fáklyát, és ő hordozta tovább. Az először kicsiny, elszórt fénypontokból a végére egy nagy egység lett. Az egészen a hangulata bensőséges és családi volt.

A Fény Útját végigjárva tértünk vissza a templomba, ahol az Oltáriszentség előtt imádkozva mindenki végig gondolhatta és megoszthatta a többiekkel az őt megérintő mondatokat, élményeket. Mindenki egy kicsi ajándékkal tért haza és melegséggel a szívében.

Horváth Anna

Miután felolvastam a stációt, kihúztam a fáklyát a földből, és a kezemben tartva a fáklyát a következő megállóhelyre igyekeztem... Magával ragadó élmény volt a „fényt” hordozni. Megfogalmazódott bennem, hogy én is olyan szeretnék lenni, mint a kezemben az égő fáklya: kicsi, törekeny, de ugyanakkor jelzés mások számára. Egy világító kis fény a sötétben.

Petrik Zsófia

A templomkertben lévő, távolságában ugyan rövid, de annál tartalmasabb, dicsőséges menet útját most is tizennégy fáklya jelezte. Akinek volt füle a hallásra, és elég jól ismeri is az ifjúságot, észrevehette, hogy minden egyes állomásnál volt legalább egy olyan gondolat, amely annak felolvasójára vonatkozott. Természetesen azoknak is üzent az Úr, akik nem a Közösségünk tagjaiként csatlakoztak imádságunkhoz.

Alig több, mint egy tucat ember lassan ballagva, csendben próbálta az állomásonként felolvasott szövegekből "kicsemegézni" a neki szóló gondolatokat, és mindenki választ keresett arra is, hogyan tudná ezt a saját életében hasznosítani. A Via Lucis végén a templomban lehetőségünk volt ezt egy imádságban is kifejezni.

A katolikus templom körül elsuhanó autósok számára gyakorlatilag észrevétlen maradt a zsúfolt és lassan szürkévé, jellegtelenné váló környéken lévő békés, zöld templomkert, ahol viszont senkinek sem kellett sietnie sehová. A ki tudja, hova rohanó járművek nyomasztó

zajára pedig valóságos felüdülést jelentett a madárdal, amit én élvezettel hallgattam.

De létezik valami, ami talán még ennél a nyugalomnál is fontosabb, és amit az örökké elégedetlen, magukat éleslátásúnak tartó, saját világnézetükre büszke, de valójában boldogtalan emberek lehet, hogy sohasem fognak megérteni: a Fény mindig a legsötétebb órában jön el, éppen akkor, amikor a bűn következményeként a reménytelenség és kilátástalanság lassan ráül mindenkire, és megfojt minden építő gondolatot, ami talán a kiutat jelenthetné az erkölcs, a becsület és a megtisztulás felé vezető úton. A Megváltó az ő sebeikre is gyógyírt kínál...

Petneházy András

„Tegyetek ti is tanúságot rólam, hiszen kezdettől fogva velem voltatok.” (Jn 15,27)

A múlt csütörtökön Máriabesnyőn jártunk. Kedves meghívásnak tettünk eleget, a besnyői Szent Mónika csoport szervezésében baba-mama találkozó volt. Gáspár István atya misézett, bábozott az egybegyűlteknél, nagy-nagy szeretettel viselve a nyüzsgő, hangoskodó apróságok hadát. A rendház ebédlőjében folytatódott a program, ahol az egyes közösségek bemutatkozását, tanúságtételét hallgattuk meg. Az én tisztem volt, hogy a veresegyházi baba-mama közösség nevében szóljak néhány szót. Elmondtam, hogy számomra ez a közösség valóban krisztusi közösség, ahol – és ezt saját tapasztalatból tudom - gyógyulni lehet. Érezve, hogy Isten kegyelme mindaz, aminek tanúi, részesei vagyunk, amit mi ehhez hozzáteszünk: az a nagyon kevés, ami tőlünk telik. A Lélek munkál helyettünk. Sokkal többet nem igen mondtam, de most még hozzáfűznék néhány gondolatot.

Mit is kaptam ettől a csoporttól? Kezdetektől fogva elfogadást. Köztük mindenki olyan lehet, amilyen, ettől olyan gyönyörködtetően színes és ettől személyes is az egész. Odafigyelést, a hétköznapi apró-cseprő dolgaiban. Mély, őszinte Isten-keresést, a mindennapokban rejlt tanúságtételt. Az egymásért mondott imák erejének megtapasztalását. Őszinteséget, áldozatkészséget, sok türelmet, példamutatást. A meghittségben a lehetőséget, hogy a sebeinket meg merjük mutatni egymás előtt.

Hamvazó szerda előtt néhány héttel kezdett bennünk formálódni a gondolat, hogy milyen jó lenne, ha a baba-mama közösségi alkalmakba sikerülne bevinni egy kis a közös nagybőjti készületet.

Együtt olvasni a Szentírást, átélmélni, átímadkozni. Éreztük, hogy komoly vállalkozás ez, hiszen az ember legbensőbb titka az Isten-hit. Ahhoz, hogy őszintén meg tudjuk osztani egymással az érzéseinket, tapasztalatainkat és gondolatainkat, nagyon mély bizalomra van szükség. Csodálatos lehetőség, hogy egymást igazán megismerjük, de nagy odafigyelést igényel, hogy sebeket ne ejtsünk a másikon. Hogy a megszokott összejöveteleket se kelljen mellőznünk, arra gondoltunk, ezentúl hetente találkoznánk. Hétről hétre váltaná egymást a „hagyományos” találkozás és az igekör. Annyit bizonyosan tudtunk, ha egy közösségben előveszik a Szentírást, ott valami történni fog, megmozdul. Egészen megrendítő élmény, amikor hallod, hogy az a társad, akit évek óta jól ismersz, felolvas a közösségnek egy általa választott szentírási részt, hogy tanúságot tegyen róla, miként vezeti őt Isten az Igén keresztül.

Máriabesnyőről a kedves találkozások emléke mellett Szent Mónika imáját hoztuk haza magunkkal: *Úr Jézus, kérünk, add meg nekünk szülőinknek és gyermekeinknek azt a nagy kegyelmet, hogy majd együtt örvezzhessünk a Te dicsőségében az egész örökkévalóságon át. Ámen.*
Ferencz Dóra

KAROLJ FEL EGY CSALÁDOT

A jelenlegi gazdasági-társadalmi válság elsősorban a családokat érinti. Különösen is nehéz helyzetbe kerültek azok a családok, akik lakáshitel miatt, bármilyen kölcsön következtében olyan adósság-csapdába kerültek, hogy fenyegeti őket lakásuk elárverezése. Ugyancsak egyre több családot sújtanak az elbocsátások, a munkanélküliség. Ugyanakkor látjuk a családok lelki-szellemi-erkölcsi válságát is.

Már Karácsonykor megfogalmaztam a "Karolj fel egy családot!"-programot. Most a húsvéti ünnepek alatt megismételtem ezt a felhívást!

Mi keresztény emberek Isten emberszerető jóságát ismertük meg Jézus Krisztus személyében, aki sorsközösséget vállalt velünk, emberekkel. Ezt a hitünket éltük át a megtestesülés karácsonyi ünnepkörében éppúgy, mint most Jézus értünk vállalt kereszthalála és feltámadása húsvéti ünnepnapjaiban.

"Példát adtam nektek!" Az utolsó vacsora lábmosás kapcsán mondta Jézus. Szent János megerősíti: Aki azt állítja, hogy benne marad,

annak úgy is kell élnie, ahogy Ő élt." /I. Ján 2,6/ Ő nem ment el részvét nélkül semmiféle ínség mellett.

Ezt a jézusi példát szeretnénk követni akkor, amikor a jelenlegi nehéz helyzetben megnyitjuk a szívünket bajban lévő testvéreink felé.

A szeretet találékony.

Bizalommal kérek benneteket, hogy jó szívvel hallgassátok meg ezt a felhívást és lehetőségek szerint segítsetek egy olyan családon, amelynek a gondjait megismertétek! Akár úgy, hogy néhány tehetősebb család segíti a megemelkedett lakás-hitel törlesztő részleteit kifizetni, akár úgy, hogy átvállalja az adósság egy részét Természetesen nem csupán anyagi segítségre van szüksége a legtöbb családnak, hanem a személyes törődésre, ami elsősorban az időnk odaajándékozását jelenti. Segítsünk a betegek gondozásában, a gyerekek szabadidős programjainak közös szervezésében.

Kérek benneteket, hogy beszéljetek róla! Adjatok tanácsot, egymásnak, osszátok meg az információkat!

Ez a tevékeny szeretet, a konkrét segítségnyújtás a hitünkről való tanúságtétel hiteles módja. Ebben a nehéz időben a költséges külföldi zarándoklatok helyett segítsetek a bajba jutott családokon! Biztos vagyok abban, hogy ez kedvesebb az Úristennek, ennek jobban örül a Szűzanya és ez közelebb visz mindannyiunkat Jézus Krisztushoz.

Imádsággal, és bizalommal

Vácon, 2009. április 28-án

+ Miklós
váci püspök

SZERETETSZOLGÁLAT

„Velem tettétek” Mt 25, 40

KAROLJ FEL EGY CSALÁDOT

Egy fiatal család számára kérünk segítséget a testvérektől. Az édesapának most a hónap elején szűnt meg a munkahelye. Az édesanya babát vár, az utolsó hónapban van. Egyszobás nedves albérletben laknak a 10 éves kislányukkal együtt. A megnövekedett hiteltörlesztő részletek miatt az autójukat a bank néhány hónappal ezelőtt elvette. Ahelyett, hogy a gyermekük érkezésének örülnének, sokszor a csüggedtség vesz erőt rajtuk... Talán együtt tudunk rajtuk segíteni! Az édesapa egy életerős, ügyes, sok mindenhez értő fiatalember.

- Lehet, hogy ismerünk olyan vállalkozást, munkahelyet, ahol el tudna helyezkedni...?

A baba érkezéséig le kellene cserélni a mostani nedves albérletüket. Az albérletért csak nagyon csekély összeget tudnának fizetni. Emellett az édesapa tudna segíteni ház körüli és kerti munkákban.

- Lehet, hogy nekem vagy az ismeretségi körömben valakinek van olyan legalább 1,5 szobás lakrésze, lakatlan ingatlana, amit fel tudna ajánlani átmeneti segítségképpen...?

Szükség lenne mindenféle eszközre a baba ellátásához.

- Van-e pl. kiságyam, még nem használt cumisüvegem, gyümölcscentrifugám, stb, amit fel tudnák-e ajánlani...?

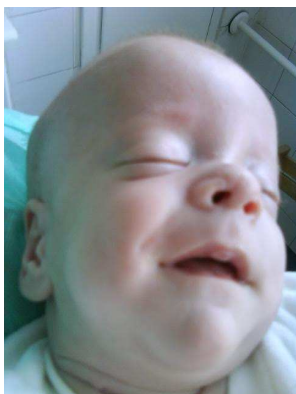
„Karolj fel egy családot!” Miklós püspök atya ezen kérését most egészen komolyan vehetjük, ha segíteni próbálunk ezen a családon. Az egy hónap múlva érkező babát a szüleivel együtt várhatjuk, együtt készülhetünk az érkezésére. Milyen öröm, hogy amit a babáért teszünk, Jézusért tehetjük. „Velem tettétek” (Mt 25,40)

A legsürgősebb az új albérlet és a munkahely lenne. Aki ezekben tud segíteni, kérjük, hívja Molnár Zsolt atyát a 06-20-910-4509 számon vagy Lukács Péter diakónust 06-30-474-4549 számon.

Isten adjon számunkra leleményességet a segítségben!

Karitás csoport

„ANYÁM MÉHÉTŐL TE VAGY OLTALMAZÓM” (Zsolt 71, 6)

A februári számban a testvérek imáit kértük egy kisfiúért, Rákóczi Péterkéért, aki 490 grammal majdnem 4 hónappal korábban jött a világra. Örömteli hír, hogy Péterke már a 2,5 kg-hoz közelít és az orvosok szerint minden „lemaradása” száz százalékban behozható. Ezekben a napokban már arra készülnek a szülei, hogy a kórházból hazavigyék. Sokan csodaként emlegetik a dolgot!

Osztozunk szülei örömeiben... és áldjuk Mennyei Atyánkat, mert meghallgatja imáinkat! Kérjük az Ő áldását mindazok életére, akik Péterkéért és szüleiért imádkoztak, imádkoznak!

Emberi történetek

Huszonöt éve járok rendszeresen egy majdnem 200 kilométerre lévő településre, ahol édesanyám lakik. Az utóbbi években, mivel már idős és több segítségre van szüksége, ezek az utazások sokkal gyakoribbá váltak. Mostanában már kizárólag autóval utazom. Ennek az az oka, hogy a nagyobb bevásárlást, temető-látogatást és a messzebb lakó ismerősök felkeresését csak így tudjuk megoldani.

A hosszú út alatt szinte mindig van valamilyen élményem. Stopposokat veszek fel (bár mostanában kevesebben vannak – talán a rossz tapasztalatok miatt?); ha éjszaka utazom, sok állattal találkozom (rókák, sünök, békák, baglyok); néha az időjárás „tréfál” meg (vihar, köd, hó, ónos eső); esetleg én vagyok nagyon fáradt, magányos, beteg. Most a stopposaimról írok néhány mondatban. Régebben, amíg volt sorkatonaság, gyakran stoppoltak fiatal katonák. Sorolom a többieket, akik több év távlatából eszembe jutnak: diákok, diáklányok, ősz hajú, kissé szakadt munkanélküli, másnapos világcsavargó, homoszexuális (vagy annak látszó) fiatalember, prostituált (vagy annak látszó) nem túl fiatal nő, idős házaspár, nem túl okos középkorú asszony.

Legtöbbjük, amint beül a kocsiba, beszélni kezd. Hihetetlen, hogy néhány perc alatt hogy megnyílnak a vadidegen autósoknak! Vagy éppen azért, mert vadidegen? Soha többé nem találkoznak velem, így nyugodtan kiönthetik a szívüket, elmondhatják bajukat-bánatukat. Élettörténetek, egyéni vagy családi drámák rajzolódnak ki az alatt a rövid idő alatt, amíg 10, 20, 50 vagy 100 kilométert együtt utazunk.

Legemlékezetesebb történeteimet szeretném „folytatásokban” megírni. Tanulságosak...

K. Ilona

ÉLŐ IGE

„Élek, de már nem én, hanem Krisztus él énbennem.” Gal 2,20

Az Igének teremtő ereje van. Krisztust formálja ki bennünk. Ebben a rovatban megoszthatjuk egymással lelki élményeinket arról, amikor a Lélek indítását követve az Evangélium szellemében cselekedtünk.

KORAI CSERESZNYE

Egy vasárnap délután kedves barátaink meghívtak bennünket cseresznyeszedésre, evésre. Olyan nagy a fa és olyan bőven termett, hogy sem a nagypapa - akinek a kertjében van a fa - sem ők nem

győzik leszedni. Örömmel fogadtuk a meghívást. Jó volt kint a szabadban együtt lenni, jót beszélgetni a szedés, evés közben. A végén egészen meglepődtünk, hogy együtt milyen sokat szedtünk. Barátaink valahogy rögtön arra gondoltak, hogy biztosan vannak olyan kisgyerekes családok az ismeretségünkben, akiknek nincs korán termő cseresznyefájuk, és a gyerekeknek biztosan nem tudják megvenni a cseresznyét a magas ára miatt. Arra buzdítottak, hogy vigyünk a cseresznyéből bőven és osszuk szét ilyen családok között. Így sikerült meglepni néhány családot egy kis nem várt „szeretet gyümölcssel”.

Lukács Péter

Szent Pál levelei ma

A Filippiekhez írt levél

Ez a levél is fogságban íródott, Filippi lakói ajándékot küldtek a nélkülöző apostolnak, aki hálából írja levelét. A könyv az egyik legszemélyesebb az egész Bibliában, Pál csak a tesszalonikieknek írt hasonló hangvételű levelet. Kiderül, hogy nem ez az első "csomag" amit kap, korábban is kapott már tőlük dolgokat, amiben épp szükségét szenvedett. Az egyházközség és az apostol közti szeretetkapcsolat eredménye tehát ez a levél, tele lelkesítő elemekkel (nem ceruza elemekkel, mert tollal írták). A könyv jellege miatt kevés benne a tanítás, csak egy akkoriban egyre jobban terjedő tévtanítástól óvja a közösséget, mely a körülmetéltség szükségességéről szólt. A veszély nagyságát jelzi, hogy milyen szavakkal illeti a terjesztőit - manapság minimum feljelenének. Egyéb részein a levél csak buzdít és lelkendezik. Nem is csoda, akkora ajándékot kapott, hogy az ajándék átvétele óta már bővelkedik, aki pedig hozta az ajándékot, útközben halálos beteg lett, mégis elhozta, sőt csodálatos módon meggyógyult. Ki ne lelkendezne?!) Azt is megtudjuk, hogy Pál meglehetősen egyéni módját választotta a fogoly létnek, miközben halálos ítélet lebeg feje felett, azzal foglalja el magát, hogy térítgeti őrzőit hogy ilyen módon fogságában is megélje apostolságát.

kovacs.mihaly@verese gy haz.vacieg y haz.megye.hu

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2008. december 4-én adta ki a Felelősségünk a teremtett világért című körlevelét. A körlevél az embernek a teremtett világgal való kapcsolatát vizsgálja és a keresztény hagyomány valamint az Egyház tanítása alapján a felelős cselekvés alapjaira és kulcspontjaira kíván rámutatni. Most induló sorozatunkban részleteket adunk közre a körlevélből, és ezt kiegészítjük személyes tapasztalatokkal, ötletekkel, tanúságtételekkel arról, hogyan tehetünk mi keresztény emberek a környezetünk védelme érdekében. Ehhez várjuk folyamatosan a kedves testvérek élményeit, véleményeit!

A szerkesztők

FELELŐSSÉGÜNK A TEREMTETT VILÁGÉRT

„Minden általa és érte teremtett...” (Köl 1,16)

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia körlevele a teremtett világ védelméről

1. A természeti környezet gyorsuló pusztulása és a globális klímaváltozás immár realitás. Hatását az emberek szó szerint saját testükön érzik: hőség és aszály, viharok és heves esőzések, olvadó gleccserek és árvizek, kieső termés és terjedő betegségek. A globális éghajlatváltozás átfogóan veszélyezteti a mai, és még sokkal erősebben az eljövendő generációk életfeltételeit, valamint az emberen kívüli természetet. Biológiai, szociális és térbeli kihatásai ezért komoly kihívást jelentenek az emberiségnek. A kihívásra cselekvően kell válaszolnunk. Isten gondjainkra bízta a teremtést, ezért felelősek vagyunk érte.

2. Az éghajlatváltozás és környezetpusztulás hatásainak már ma is évente sok tízezer ember esik áldozatul főleg a világ legszegényebb területein. Az ivóvíz- és termőtalajkészlet csökkenése – ami a változások egyik következménye – a menekülés és a háborús összecsapások egyik fő okává válik, amely szoros kapcsolatban áll a béke és a biztonság kérdésével. Az uralkodó tudományos nézet szerint a globális éghajlatváltozás, aminek jelentős részben és szinte biztosan az ember a kiváltója, visszafordíthatatlanul megkezdődött, és kihatása sok ember, valamint számos élőhely túlélését veszélyezteti.

3. Függetlenül attól, hogy milyen mértékben okozója az emberi magatartás a globális klímaváltozásnak, szükséges az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése és a megváltozott körülményekhez való alkalmazkodás. Erre kötelez az előrelátás és a felelősség, legfőképpen amelyet a legkiszolgáltatottabbak és a következő

generációk iránt viselünk. A szegényebb országok eddig jóval kisebb mértékben járultak hozzá az éghajlatra káros üvegházhatású gázok kibocsátásához, mint az ipari országok, ugyanakkor az ipari országok könnyebben tudnak alkalmazkodni a megváltozott viszonyokhoz. Az éghajlatváltozás ezért a globális igazságosság problémájához is tartozik.

4. Jelentős erőfeszítésekre van szükség ahhoz, hogy mérsékeljük, és lehetőség szerint elkerüljük a környezetet pusztító, valamint az éghajlatot károsító magatartást, továbbá hatékony stratégiákkal kell alkalmazkodnunk a klímaváltozás körülményeihez. Ahhoz, hogy az emberiség meg tudja felelni ennek a próbatételnek, mindenkinek részt kell vállalnia ebben a feladatban. Az előttünk álló kihívás jelentős, de értékeken alapuló cselekvésünk és önmérséklésünk által a helyzet pozitívan befolyásolható. (...)

Akik már most szeretnék elolvasni a körlevelet teljes terjedelmében, megtalálják azt a <http://uj.katolikus.hu/konyvtar.php?h=209> honlapon.

Időnként eszembe jut, és lelkiismeretfurdalást is okoz, hogy vajon mi lesz azzal a nem kis mennyiségű szeméttel, amely csak a mi háztartásunkban összegyűlik hétről-hétre. A rengeteg feleslegessé vált csomagolóanyagra, a kiürült műanyagpalackokra gondolok. Mindig elgondolodom azon, hogyan lehetne környezettudatosabban élnem/élnünk, vásárolnunk, közlekednünk. Lukács Péter

Tippek: (nem mi találtuk fel a "spanyolviaszt", de hátha van olyan ötlet, ami valakinek esetleg eddig nem jutott eszébe)

Lehetőleg kosárral megyünk vásárolni (főleg a piacra és a zöldségboltba), így legtöbbször nem kérjük a műanyag zacskót, hanem egyenesen a kosárba rakosgatjuk a zöldséget, gyümölcsöt (úgyis meg kell mosni). Nyilván van kivétel (eper, málna...).

- Tojást általában a piacon vásárolunk. Visszük a tojástartót, abba rakatjuk. Előfordul, hogy elfelejtünk tojástartót vinni, vagy üzletben veszünk tojást, de a tartót akkor sem dobjuk ki, hanem a következő alkalommal odaadjuk a tojásos kofának (örül neki!).

- Ha olyan árut veszünk, amit muszáj műanyag zacskóba tenni (vagy eleve abban árulják), akkor a zacskót, ha a mérete megfelelő, még használjuk a szemetesvödörbe vagy más célra. Épp ezért ritkán kell szemetes zsákot vásárolni.

- Az újságokat egész évben gyűjtjük, és az iskolai papírgyűjtéskor leadjuk. (Mióta gyerekeink kinőttek a suliból, más gyerekeknek adjuk.)

K. Ilona

Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felüdítelek titeket.” (Mt 11,28)

Június 5-én, pénteken 14-18.30-ig és

Június 20-án, szombaton 14 órától

csendes szentségimádást tartunk templomunkban.

Kérjük a kedves testvéreket, hogy a sekrestyében elhelyezett lapon jelezzék, hogy ezen időszakon belül mikor tudnának legalább egy-egy félórát az Oltáriszentség előtt tölteni! A szentségimádás időtartama a megjelölt igényeknek megfelelően változhat.

Egyúttal értesítjük a kedves testvéreket, hogy a **hétköznap reggeli szentségimádások ideje is bővült. Hétfőtől csütörtökig 6 órától; pénteken 5 órától** van lehetőség a szentségimádásra. A reggeli szentségimádásaink része a reggeli dicséret közös elimádkozása a zsolozsmából. Ezt az imát különböző szándékokra ajánljuk fel minden reggel. Aki szeretné, hogy ismerősért, rokonáért, családtagjáért, vagy őérte is felajánljuk ezt az imát reggelente, kérjük, írja le a kért imaszándékot a sekrestyében az erre a célra elhelyezett füzetben. Az Úr még inkább meghallgatja a kéréseinket, ha együtt, egy akaratlan közösen kérjük, egy segítő szándéktól vezérelve.

Gyermekeink lelki és közösségi fejlődéséhez hozzátartoznak a nyári hittanos táborok is, melyekben az iskolainál kötetlenebb formában lehetünk együtt Jézus jelenlétében.

Az óvodástól 5. osztályos korúak idén Andocson fognak táborozni július 14-17-én Balázs atya vezetésével.

A 6-7. osztályosok Újlőrincfalván augusztus 10-13-ig Kovács Mihály vezetésével.

A 8. osztályosok és a középiskolások, azaz az Ifjúsági Közösség pedig Taron július 3-9-ig szintén Balázs atya vezetésével.

Kérjük, hogy aki megteheti, támogassa táboraink költségeit, hogy a résztvevők önrésze kevesebb lehessen. A pénzen kívül hálásan fogadnánk tisztítószert, tartós élelmiszert, süteményt, gyümölcsöt, gyermekitalokat. Mindezeket Balázs atyának kérjük leadni június végéig, és majd ő osztja szét a 3 tábor között. Az adományokat előre is köszönjük!

JÚNIUSI ESEMÉNYNAPTÁR

Május 30. Szentlélek-váró virrasztást tartunk a Margitán Pünkösöd előestéjén. 20 órakor kezdjük az imádságot a keresztnél a Dicsőítő csoport vezetésével.

Június 2. kedd, az esperesi kerület papságának gyűlése Veresegyházon. Szentmise délelőtt 10 órakor. Szeretettel várjuk a testvéreket!

Június 5. péntek, 14-18.30 szentségimádás

19 órától az elsősáldozók szüleinek találkozója

Június 6. szombat 9 órától az elsősáldozók 2. gyónása a templomban

Június 7., vasárnap 9 órától egyházközségi gyereknap

Június 14. Úrnapja, ünnepi szentmise 1/2 10-kor, utána körmenet este 6-kor tanérváró gyermekmise (Te Deum)

Június 19. péntek, Jézus Szíve ünnepe 18.00 órakor búcsúi szentmise Erdőkertesén. Szeretettel várjuk a veresegyházi testvéreket is!

Június 20. szombat 10.00 óra papszentelés a váci székesegyházban

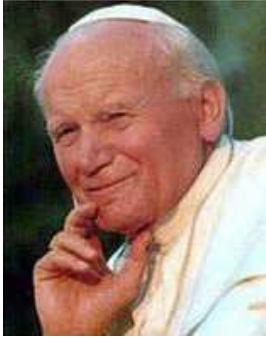
14 órától szentségimádás templomunkban

Az idén a plébániai gyermeknapot **június 7-én** rendezzük, reméljük az eddigiekhez hasonlóan sok gyermek és szülő öröme. Többek közt lesz kézműveskedés, vetélkedő kicsiknek és nagyoknak, bábjáték. Ismét működik majd a pincében a büfé, és bográcsos ebédre várjuk a jelenlévőket. Ha az időjárás engedi, este szabadtéri misét tartunk. Ha valakinek van ötlete kiegészíteni ezt a napot, a szerkesztőség címére juttassa el. A pontos programot még később hirdetjük.

A Szentatya rendelkezése szerint idén Pünkösöd napjától az átváltoztatás szövege visszaáll a 18 évvel ezelőttiére. Ennek magyarázatát következő számunk címlapján fogjuk közzé tenni, az egyházközség honlapján (www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu) azonban már Pünkösöd napjától olvasható lesz.

Balázs atya

ÍME AZ EMBER – EGY PÁPA ARCAI

Szeretettel hívjuk a testvéreket II. János Pál pápa életét és személyiségét bemutató kiállításra, Budapestre. A kiállítás alapjául II. János Pál személyi fotósának, Arturo Marinak majd' 200 fotója szolgál, melyek az egykori egyházfő személyes pillanatait, mindennapjait mutatják be, ám a fotókon túl az egyházfő személyes tárgyai, mint például a sálce, ruházata is segíti az egyházi öltözék mögötti ember megismerését. A kiállítás minden érzékre kiterjedő, interaktív hang-, látvány- és illattárlat is, melynek célja, hogy a látogatók minél közelebb kerüljenek a legemberibb pápához, minél jobban megismerjék személyiségét és személyes üzenetét: hallhatjuk beszédeit, magunkba szívhatjuk a tömjén illatát. A kiállítást számos ismeretterjesztő panel, kísérszöveg és információ is gazdagabbá teszi: megismerhetjük II. János Pál életútját, gondolatait, tetteit. Éljük át együtt ennek a rendkívüli embernek a szellemiségét!

A kiállítás helyszíne: VAM Design Center - Budapest, VI. Király u. 26.

Utazás: vonattal a Nyugati pályaudvarig, onnan pedig gyalogosan vagy villamossal egy megálló az Oktogonig.

Indulás: május 30-án szombaton, 9.10-kor a veresegyházi vasútállomásról.

Költségek:

- menettérti vonatjegy felnőtteknek 900 Ft
- belépő jegy: 1500 Ft felnőtt, 900 Ft nyugdíjas/diák, 1100 Ft min. 15 fős csoport esetén.

További információ a www.imeazember.hu honlapon vagy Lukács Pétertől a 06-30-474-4549 számon.

Esküvőre készülnek

Június 13. 17.00

Berki András - Tóth Mónika

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap18.30
Hétfő szentségimádás19.00
Csütörtök szentségimádás 19.00
Szombat08.00
Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
Reggeli szentségimádás hétfőtől
csütörtökig 6.00; pénteken 5.00
órától, hétvégén 6.30-7.30-ig
(zsoltosma 6:30-tól)
Gyónási lehetőség minden mise előtti 15
percben, illetve előre megbeszélt
időpontban a plébánián is van gyóntatás.
Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat18.00
Vasárnap.....11.00

SZENTMISE ÓRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Ifjúsági közösség: péntek 19:30
Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30
Felnőtt közösség: minden szerda 19.00
Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután
Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30
Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00
Hit és Fény: újságban hirdetett időpont
Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30
Karitász: minden hónap második
csütörtök 17.00
Útkeresők: minden kedd 19.00
Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00
Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja
Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00
Életige kör minden hónap 1. csütörtök
19 óra
Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztlőre a kívánt időpont előtt legalább 1 hónappal
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a 06-30-474-4549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a 06-20-9104-509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

Szent Pio Otthon könyvtárának nyitvatartása:

Minden hó első és második vasárnapján: 16.00-17.00-ig. Egyéb időpontban
előzetes megbeszélés szerint.

**A szentmise szándékok elolvashatók a faliújságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.